

Vděčnost

Cyril a Metoděj. Soluňští bratři. Poutníci z Konstantinopole. Slovanští věrozvěstové. Nositelé kultury. Průkopníci jazyka... Žasneme nad jejich dílem. Kde bychom bez víry, kultury a potažmo jazyka byli? Můžeme jen děkovat Boží Prozřetelnosti za ty dva odvážné muže. Osvěta díla těchto velikánů víry se děje. Přenecháme ji odborníkům...

Leží mi však na srdci jiná věc, kterou jsem u věrozvěstů zmínil jen okrajově. Jedná se o vděčnost. Troufám si říci, že ta bude všdycky v kurzu. Přirozeně, je totiž přitažlivá.

Je roztomilé, jak děti umí děkovat. Někdy ještě pořádně neumí mluvit, ale poděkují pokýváním hlavou. Už na nich vidíme, že rodiče je učí vážit si věcí, hodnot, člověka, života a Boha. U dospělého s vděčností počítáme. Není ale samozřejmostí u člověka, který doma slovo „děkuji“ slyšel zřídka nebo vůbec...

Vděčnost vůči Bohu vyjadřujeme chválou. Chvála (Boha) nás odpoutává od sebe, a to

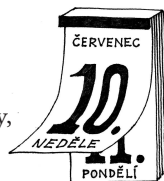
je osvobozující. Proč? Protože zapomínáme na své starosti a problémy. Chválením si uvědomujeme, že jsme mnoho dostali. Nenadělili jsme si přece život, víru, zdraví, rodinu, schopnosti. Bůh nám to všechno dal, abychom se z toho radovali. A z vděčnosti mu děkujeme, chválíme Ho.

Vděčnost vůči člověku vyjadřujeme poděkováním. Děkováním budujeme mezi lidskými srdci mosty. Vždyť spojovacím „prvkem“ je láska. A na lásku přece člověk slyší...

Jsem nevděčníkem. Prázdninová Mana je mi proto výzvou, abych alespoň částečně vyjádřil vděčnost. Komu? Dědečkům a babičkám za trpělivou laskavost a modlitební oporu. Rodičům za pečlivou výchovu, nezištnou lásku a obětavost. Dětem za ochotnou posluhu a vděčnost vůči rodičům. Učitelům a vychovatelům za nasazení a píli při vštěpování hodnot. Farníkům za mnohdy nezištnou, skrytou pomoc a obětavost. A všem vám děkuji za vaši lásku.

S vděčností o. Jan

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

3. července – středa	Svátek sv. Tomáše, apoštola
5. července – pátek	Slavnost SV. CYRILA, MNICHA a METODĚJE, BISKUPA, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
7. července – neděle	14. neděle v mezidobí
11. července – čtvrtek	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
14. července – neděle	15. neděle v mezidobí
15. července – pondělí	Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
16. července – úterý	Svátek výročí posvěcení katedrály
21. července – neděle	16. neděle v mezidobí
22. července – pondělí	Památka sv. Marie Magdalény
23. července – úterý	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
25. července – čtvrtek	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26. července – pátek	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
27. července – sobota	Památka sv. Gorazda a druhů
28. července – neděle	17. neděle v mezidobí
29. července – pondělí	Památka sv. Marty
31. července – středa	Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze
1. srpna – čtvrtek	Památka sv. Alfonsa Marie z Liguory, biskupa a učitele církve
4. srpna – neděle	18. neděle v mezidobí
6. srpna – úterý	Svátek Proměnění Páně
8. srpna – čtvrtek	Památka sv. Dominika, kněze
9. srpna – pátek	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10. srpna – sobota	Svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka
11. srpna – neděle	19. neděle v mezidobí
14. srpna – středa	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka
15. srpna – čtvrtek	Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE
18. srpna – neděle	20. neděle v mezidobí
20. srpna – úterý	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21. srpna – středa	Památka sv. Pia X., papeže
22. srpna – čtvrtek	Památka Panny Marie Královny
24. srpna – sobota	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
25. srpna – neděle	21. neděle v mezidobí
27. srpna – úterý	Památka sv. Moniky
28. srpna – středa	Památka sv. Augustina, biskupa a učitele církve
29. srpna – čtvrtek	Památka Umučení sv. Jana Křtitele

MALÁ KATECHEZE – Otče náš I.

Milí čtenáři naší katecheze, dnešním dnem otevíráme novou velkou kapitolu o mši svaté a jejích částech. Za završení mše bývá označováno přijímání, nebo, chcete-li, eucharistická hostina. V ní se setkáváme s Kristem velmi osobním způsobem, když jej přijímáme nejen do svého srdce duchovně, ale také fakticky pod podobou chleba, tedy v proměněné hostii. Vlastnímu přijímání však předchází ještě několik modliteb a úkonů. Mezi modlitby zásadní, a to zásadní pro křesťany obecně, nejen pro tuto část mše svaté, patří modlitba Otče náš.

Musíme však, jak jsme si už jistě zvykli, začít v dávné minulosti. V raném křesťanství nemáme doklady o tom, že by eucharistické hostině předcházela nějaká

modlitba. První zprávy jsou až ze 4. století a mezi vícero modlitbami je již zmiňován i Otčenáš. Řehoř Veliký uváděl, že je vhodné, aby byla do mše zařazena modlitba, kterou naučil své učedníky sám Ježíš. Velkou roli však hrálo především to, že v modlitbě se prosí o chléb, který pak lidé přijímají. To dokládají takoví autoři jako Cyril Jeruzalémský nebo Ambrož. A nelze pominout ani prosbu o odpuštění, která je v modlitbě Otče náš přítomna ve vertikální i horizontální podobě. Bez odpuštění totiž nelze Krista pravdivě přijímat.

Tolik tedy obecný úvod, s modlitbou Páně se setkáme ještě několikrát, protože patří k největším pokladům naší víry a byla nám svěřena samotným Ježíšem. Zaslouží si tedy patřičnou pozornost.

(Lukáš Volný)

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Chaloupka pro naše děti se uskuteční v Košařískách od 7. do 17. července.
- Farní knihovna bude přes prázdniny zavřena.
- Středeční mše svaté budou od 18 hodin.
- Poutní slavnost Nanebevzetí Panny Marie v naší farnosti proběhne v neděli 18. srpna, mše svaté v obvyklém pořádku, v 15 hodin svátostné požehnání.

SVATÝ MĚSÍCE

Sv. Antonius Maria Zaccaria

Antonius Maria Zaccaria založil trojici řeholních společenství s cílem duchovní obnovy v církvi.

Narodil se v roce 1502 v Cremoně v severní Itálii do patricijské rodiny. Byl velmi nadaný, v Padově vystudoval medicínu

a již ve dvaadvaceti letech měl dva doktorské tituly. Zprvu působil jako lékař a byl horlivý jako křesťanský laik a vůdce duchovního společenství přátel, kteří se u něj scházeli kvůli Božímu slovu. Ve věku 26 let se definitivně rozhodl pro duchovní cestu a roku

1528 přijal kněžské svěcení. Od té doby s obnovenou energií a horlivostí soucitně pečoval o nemocné a trpící, navštěvoval a duchovně posiloval chudé, vězně, získával srdce věřících působivým kázáním.

Za dva roky po svém vysvěcení na kněze založil v roce 1530 v Miláně spolu se stejně smýšlejícími řád „řeholních kleriků svatého Pavla“, společenství barnabitů, kteří se tak nazývali proto, že měli svou centrálu u sv. Barnabáše. Členové kongregace působili jako lidoví misionáři, jako duchovní správci pro lid. Jejich zvláštním úkolem bylo uctívání svátosti oltářní. Řád byl potvrzen roku 1533 papežem Klementem VII.

Brzy po založení mužského řádu Zaccaria založil ženskou kongregaci, takzvané Angeliky, „anglické sestry svatého Pavla“. Sestry se staly brzy opravdovými strážnými anděly ohrožených dívek celého okolí. Třetí řád, jeho poslední kongregace, byl ustanoven pro manžele, aby evangelní

duch zakořenil v rodinách a aby manželé co nejintenzivněji následovali Krista ve svém každodenním životě. I v jiných oblastech se Antonín Zaccaria horlivě věnoval duchovnímu vedení laiků. Mimo jiné

inicioval čtyřicetihodinové adorace, lidové misie, páteční zvonění na připomenutí si smrti našeho Spasitele a vedl věřící k častému sv. přijímání.

Po několika letech předal řádovou organizaci svým spolupracovníkům a věnoval se modlitbě a duchovnímu vedení. Horlivě kázal, zpovídal, chodil do nemocnic a všude prokazoval velkou lásku k lidem. Zemřel již v 37 letech ve svém rodišti. Jeho ostatky byly převezeny do Milána. Jeho tělo bylo shledáno neporušeným ještě 27 let po smrti.

Papež Lev XIII. ho prohlásil za svatého 27. května 1897.

(podle internetu a knihy Rok se svatými zpracovala M. Dostálová)

Zrníčka z Bible

Cos v mládí nenashromáždil, jak bys ve stáří mohl najít? *(Sírachovec 25, 3)*

Věrný přítel je pevná ochrana, kdo ho našel, nalezl poklad.

(Sírachovec 6, 14)

Jako rozeznává jazyk chuť zvěřiny, tak rozumné srdce lživá slova.

(Sírachovec 36, 19)

Dávejte každému, co jste povinni: daň, komu daň; clo, komu clo; úctu, komu úctu; čest, komu čest.

(Římanům 13, 7)

Lépe je, když neslibuješ, než když slíbíš a nesplníš.

(Kazatel 5, 4)

STRÍPKY

Setkání s Ježíšem (1. část)

Zápisky z rekolekcí, které vedl na Velehradě Fr. Elias Vella, O.F.M. Conv., exorcista z Malty
Motto: Viděl jsem jeho cesty, vyléčím jej však a povedu, vrátím potěšení jemu a těm, kdo s ním truchlí (Izajáš 57,18).

Potkáváme Ježíše při křtu, naše setkávání probíhá neustále. Za svůj život potkáváme Ježíše v mnoha událostech. Můžeme ho zažít, jak nás léčí nebo když nás vyučuje. Nepoznáváme jej jenom myslí, ale také srdcem. Vírou, která se dotýká našeho srdce. Také ďábel věří, ale ten se chvěje, svou myslí ví o Bohu více než my. Ale on je zoufalý. Ví, že Bůh existuje, věří ve svatou Trojici, věří ve vzkříšení, věří ve vykoupení. Všemmu tomu on věří, ale nevstupuje do Jeho srdce, a proto se chvěje strachy. Naše víra přichází v zakoušení Boha. Taková setkání můžeme rozdělit na čtyři různé způsoby.

I. Setkání s Ježíšem jako s tím, kdo nás uzdravuje

Když za Ním přijdeme, často prosíme, aby nám něco dal. Když přemýšlíme o našich modlitbách, tak jsou hodně o: „dej mi, dej mi...“ Lidé za Ježíšem běží, protože něco chtějí. Jen málo lidí běželo za Ježíšem, když nesl kříž, ale těch, kteří chtěli, aby je uzdravil a zbavil zlých duchů, byly tisíce. Když se konají modlitby za uzdravení, tak jsou tam také tisíce. Je to špatné? Ne, není. Ježíš nikdy neodmítal ty lidi, kteří za ním běželi, aby je uzdravil. Ježíš říkal: *Já mám soucit s tímto stádem bez pastýře.* Nejenže je neodmítal, ale vkládal na ně své ruce a uzdravoval je. Nemůžeme zatracovat lidi, kteří běží za Ježíšem proto, aby je uzdravil. *Tlučte a bude vám otevřeno. Obtěžujte našeho Otce. Vytrvejte, aby vám dal to, co potřebujete.* Musíme vytrvat v tom,

co potřebujeme. Máme vytrvale prosit našeho Boha. Řekl spoustu podobností např. i o muži, který šel za sousedem, aby mu dal chleba, protože mu přišel přítel. *Ted' mě neobtěžuj.* Ale ten dál tloukl. Dobrá, *tak já ti dám, co potřebuješ, abys mě už neotravoval...* Dělejte to tak i se svým Otcem v nebesích. Není na tom nic špatného, když říkáme, dej nám to a to. On ví, co potřebujeme. Když prosíme, tak to o to více oceníme. Není to však vrchol mého setkávání s Ježíšem. Mnoho lidí zůstává na této úrovni, ale my musíme pokračovat dál. Musíme se důvěrněji setkávat s Ježíšem. Př.: Slepce z Jericha. *Ježíši, ať vidím. Prohlédni, tvá víra tě uzdravila. Ihned prohlédl a šel za ním a oslavoval Boha (viz Lukáš, 18 kapitola).*

II. Potkám Ježíše jako svého mistra

Př.: Nikodém. Vyhledal Ježíše. Nic nežádal, ale říká: *Rabi, co mám udělat?* V tom prvním setkání říkáme my Bohu, co má dělat a ještě mu to vysvětlujeme docela dopodrobna. Je to dětský postoj k Bohu. Bůh se usmívá a přijímá to. Není to ale ta nejlepší cesta. Důvěrnější je, když se ptám: *Co mohu pro Boha udělat já?* Zakouším ho jako Mistra a Pána. Je to rovněž učednictví. Ted' začínáme následovat Ježíše. Nejen běžet za Ježíšem pro uzdravení, ale taky zkoumat to, co pro něj můžeme udělat my. Kdy oceňuji, že Bůh má se mnou plán. Bolest, kterou musím projít, ale naplněná jistotou, že Bůh mě povede k pravé radosti, k pravému štěstí. Kdo mě

může oddělit od Ježíše? Všechno utrpení, které jsem musel projít, mě nemůže od něj oddělit. V mnoha chvílích to nechápeme. Nechápeme Jeho plány. Petr říkal: *to se nesmí stát*, když měl Ježíš projít utrpením. *Odstup ode mne, satane*. Tak, jako ani my nemůžeme pochopit, proč jsou zabiti misionáři. Je to proto, že toto utrpení nějakým způsobem zapadá do Božího plánu. Plán, který předává lásku. Ani toto druhé setkání s Ježíšem zatím není ještě všechno. Není to vrchol našeho duchovního života.

III. Setkání s Ježíšem jako s přítelem

Mohu Ježíše následovat, protože mění můj život, ale ještě nemusí být mým přítelem, kdy pociťuji potřebu být s Ním. Prokazoval každému dobro, vedl

Stále se radujte, děkujte Bohu za všechno, v modlitbách neustávejte.

hektický život. Vzdaloval se na opuštěné místo, aby byl se svým Otcem. Mnohdy se ptáme: Jak se mám modlit? Stojím před Boží tváří a co je však důležité, že tam stojí přítel vedle přítele. Víte, že čas je velmi cenný. Neustále říkáme, nemám čas. Představte si lidi, když se opalují na slunci. Nějaký člověk při tom čte třeba knihu, nesoustředí se pouze na slunce, ale když se zvedne, není už jako předtím. Je opálený, sluneční paprsky mu vstoupily do těla, ať už na to myslel, nebo ne. Když jsem před Bohem, tak ta Jeho energie mě mění. Proměňuje mě, když se setkávám s Bohem jako s přítelem. Mnohdy se úzkostně staráme o to, že když se modlíme, tak jsme nic necítili. A to nás velmi mate, když necítíme ten pokoj. Ale já se nechci modlit jenom proto, abych cítil pokoj, protože jinak ve středu dění jsem já, abych něco obdržel, a ne Bůh. Není v tom nic špatného, ale není to onen vrchol. Vrchol je, když

nepřicházím před Boha, abych se radoval já, ale aby se radoval On. Víím, že tento typ modlitby je spíše mystická modlitba... *Budte dokonalí, jako je dokonalý váš Otec v nebesích*.

IV. Setkání s Bohem jako s Pánem mého života

Znamená to nechat Ho rozhodovat úplně o všem. Děkovat a chválit ho za všechno, co se mi v životě děje. *Stále se radujte, děkujte Bohu za všechno, v modlitbách neustávejte*. To tvoří jádro tohoto čtvrtého setkávání s Bohem. Naplňte svůj život modlitbami. Znamená to, cokoliv dělám, dělám podle Jeho mysli a Jeho srdce. Můj Pane, coko-

liv dělám, dělám ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Třeba jím, a i když

je jídlo materiální věc, tak já to dělám ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Když spím, tak před spaním se pokřizuji, abych řekl: *Ted' budu spát ve Tvém jménu*. Když začínám den, tak se taky pokřizuji, abych ten den posvětil. Ale kdybych nedělal, co je v souladu s Jeho myslí a Jeho srdcem, nemá to smysl, abych se pokřizoval, a pak dělal věci, které by On nechtěl. *Bože, všechno, co dělám, co si myslím, musí být v souladu s Tvým plánem*. To musí být vrchol mého setkávání s Bohem, když začnu vidět Pána v selháních i úspěších. Lidé někdy opustí Boha, protože se jim stane něco strašného. Můj syn ztratil práci a ztratil i víru. To ale spíše dokazuje, že on předtím víru neměl. *Když říkám: věřím v Tebe, tak říkám: důvěřuji ti, i když tomu nerozumím*. Zastavíme se příště u toho prvního rozměru naší víry.

(připravili: A. M. a R. P.)

5. červenec – Státní svátek, Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje

UNESCO vyhlásilo rok 2013 rokem Cyrila a Metoděje. Těmto soluňským bratřím vděčíme za mnohé – za rozvoj křesťanství, vzdělanosti, kultury. U příležitosti 1 150. výročí jejich příchodu na Velkou Moravu je zpracován nový projekt Cyril a Metoděj– Apoštolové Slovanů. Měl by být uváděn jak v televizi, tak od podzimu i v kinech. Tato informace asi není pro většinu z vás nová, ale někdy připomínka neškodí. Věřím, že se budeme mít na co těšit.

„Zaznělo nám slovo pravdy věčné ústy Soluňanů před věky, dodnes v lahodě zní nekonečné a svět zaznívá jím daleký: Přinesli nám oni Písmo svaté, bychom ze studnice této zlaté moudrost nebes povždy vážili, Bohu sloužiti se snažili.“

(B. V.)

Pozvání do kina a k televizoru

Máte rádi dokumentární filmy z reálného prostředí? Pak byste si neměli nechat ujít film Šmejdi režisérky Silvie Dymákové. Jedná se o jedinečnou sondu do prostředí prodejních akcí, které jsou pořádány s jediným cílem – vydělat na lidech, a to především na seniorech. Nutno podotknout, že film Šmejdi je místy neradostným až drsným podíváním. A v některých momentech doslova fascinuje, že je možné, aby se za dveřmi restaurací, orloven, sokoloven a jiných společenských prostor našich obcí a měst odehrávalo to, co zaznamenala skrytá kamera: ponižování, vydírání, vyhrožování, neumožnění návštěvy toalety, ale také fyzické napadení a všudypřítomné snižování lidské důstojnosti. Neméně překvapující je doslova závislost některých seniorů na takovýchto akcích i přesto, že

je jejich návštěvy stály již desítky či stovky tisíc korun.

V naší zemi působí stovky firem, které provozují podobný „byznys“. Počet zneužitých, podvedených a ponižených seniorů jde do tisíců. Je důležité, abychom se s tímto fenoménem seznámili a třeba dokázali varovat své blízké, nebo udělali vše proto, aby osamělí staří lidé mohli využívat svůj volný čas smysluplněji.

Velká kina v Ostravě tento film bohužel neuvádějí, v těch menších na programu byla a snad ještě budou, ale není to jisté. Příležitost zhlédnout tento film by však měla přinést Česká televize dne 1. října 2013. Nebo nezbyvá než počkat na to, až se film dostane na DVD. Rozhodně však stojí za to, abychom si ho vyhledali.

(Lukáš Volný)

Modlitba pro každý prst ruky podle Svatého otce Františka

1. Palec je prst nejbližší. Začni se tedy modlit za ty, kteří jsou ti nejbližší.

Jsou to lidé, na které si vzpomeneme nejnanejše. Modlitba za naše drahé je „milá povinnost“.

2. Dalším prstem je ukazováček. Modli se za ty, kdo učí, vzdělávají a pečují o druhé. Sem patří učitelé, profesori, lékaři a kněží. Potřebují podporu a moudrost, aby ostatním ukazovali správný směr. Vždy na ně pamatuj ve svých modlitbách.

3. Další prst je největší. Připomíná nám naše vůdce. Modli se za prezidenta, poslance, podnikatele a další zodpovědné. Jsou to lidé, kteří řídí osud naší vlasti a ovlivňují veřejné mínění. Oni potřebují Boží vedení.

4. Čtvrtým prstem je prsteníček. Mnozí se budou divit, ale je to náš nejslabší prst, což

může potvrdit každý učitel hry na klavír. Tento prst nám má připomínat modlitbu za slabé, zkušované a nemocné. Oni potřebují tvé modlitby ve dne i v noci. Modliteb za ně nebude nikdy dost. Prsteníček nás zve i k modlitbě za manželské páry.

5. Nakonec přichází malíček, nejmenší ze všech. Podobně malými se máme cítit před Bohem a před bližním. Bible říká, že „poslední budou prvními“. Malíček ti připomíná, aby ses modlil za sebe. Poté, co se pomodlíš za všechny ostatní, lépe pochopíš, jaké jsou tvé potřeby, a uvidíš je správným úhlem pohledu.

Co možná o své mateřtině ještě nevíte

Jana Kolková (ÚIV – Ústav pro informace ve vzdělávání)

Kolik má čeština slov?

To nelze bohužel určit úplně přesně, protože je to jazyk živý a neustále se vyvíjí.

Můžeme vycházet z toho, kolik slov je zachyceno ve slovnících, ale stále se spíše pohybujeme v odhadech.

Náš největší slovník, *Příruční slovník jazyka českého*, obsahuje 250 000 hesel.

Čtyřsvazkový *Slovník spisovného jazyka českého* obsahuje kolem 200 000 hesel.

Ale náš jazyk, to není jen spisovná mluva! Musíme sem zahrnout širokou a pestrout paletu expresivních výrazů, dále obecnou češtinu, slangové výrazy, slova přejatá/přejímaná z cizích jazyků, odbornou terminologii nebo dialekty.

Proto existuje poměrně nový *Slovník nespisovné češtiny* se 12 000 hesly v 1. vydání z roku 2006. A konečně velkého ohlasu se dočkal i *Šmírbuch jazyka českého* Patrika Ouředníka z r. 2005, obsahující přes 16 000 výrazů z oblasti argotu, slangu a vůbec „nekonvenční, okrajové češtiny“.

Kolik lidí mluví česky?

Česky mluví zhruba 11,5 milionů lidí, z toho přes 10 milionů v České republice. V důsledku několika vln vysídlovacího během posledních 150 let používají češtinu všude po světě i desetitisíce emigrantů a jejich dětí.

Jaké je nejdelší slovo v češtině?

nejnevykryštalizovatelnějšího má 31 hlásek, *nejneobhospodařovatelnějšího* má 30 hlásek

Jak vypadá v češtině slovo s největším počtem háčků?

nejztržštěnější nebo *přesvědčivější*

Jaké je nejdelší slovo v češtině, které se dá číst stejně oběma směry?

nepochopen, nezasazen, nepotopen, nezařazen

Je jich více, každopádně nemají více než 9 hlásek.

Tomuto jevu se říká palindrom (slovo, věta, číslo, melodie, jež se dá číst obousměrně).

Jaké dokáže vytvořit čeština větné palindromy?

Jelenovi pivo nelej.

Co nám nedá den, má noc.

Následující věty už se liší délkami samohlásek:

Kobyla má malý bok.

A dál vidí lítat netopýry potentát i lid, i vláda.

Fešná paní volá: Má málo vína pan šéf?

Do chladu si masa mísu dal Chod.

Sabina brává na varhany bas.

Víte, že výčet českých samohlásek i v přesném pořadí obsahují tato slova?

materídoušky

dvacetikoruny

Chcete si usnadnit psaní? – Využijte číslovky!

Pe3kovi bra3 spa3li, jak 8ahli lo3, 3mající pos3břené pi100le, o5 a o5, s3leli.

Slyšeli jste někdy o Q–systému?

Ze vzpomínek

Když jsem vyšla ze základní školy, byla druhá světová válka. Tehdy museli všichni absolventi nějakou dobu manuálně pracovat v určeném podniku. Já jsem byla poslána (tzv. totálně nasazena) do Baťových závodů ve Zlíně, kde jsem pracovala v obuvnické dílně. Ubytována jsem byla v dívčím internátě, v pokoji, kde nás bylo šestnáct holek z celé republiky. Už při prvním setkání jsme si tři děvčata „padly do oka“ – Hana z Nymburka, Zdeňka z Hané a já z Moravského Slovácka. Náš trojlístek – ustrašené nezkušené dívky – jsme pak trávily všechny chvíle mimo fabriku společně. Bylo nám smutno po domově a časté, zvláště noční poplachy a letecké nálety, nás děsily a zvyšovaly naši bezradnost.

Qapem přiquačil qartál a qelikému přeqape-ní qalita qasinek qůli qantu dodáveqázne. Qasinky neqasí.

Jaká jsou nejfrekventovanější slova v češtině?

a, na, míti(se), býti, já, ten, s/se, k/ke/ku, v/ve, z/ze, do, on, že, který, i

První podstatné jméno se vyskytuje až na 48. místě: *pán*, na 60. místě *život*, pak *práce, ruka, den, země*.

Nejčastěji používaná slova jsou ta nejkratší, už zde se projevuje přirozená tendence jazyka o úspornost.

Zdroje: B. Havránek, J. Jedlička. Stručná mluvnice česká. Praha 2007.

Michal Ptáček, Breviář praktické češtiny. Praha 1989.

Josef V. Bečka, Jaroslav Jelinek, Marie Těšitelová, Frekvence slov, slovních druhů a tvarů v českém jazyce.

Našeho trojlístku si po nějaké době všimla dvě starší a o něco zkušenější děvčata a ujala se nás. Díky nim jsme se rychleji vpravovaly do denního pravidelného chodu zdejšího života. Dokonce jsme se přihlášily k večernímu studiu na střední školu. Studium bylo sice náročné, ale nám to zde, daleko od domova, poskytovalo životní náplň. Bohužel naše studování nemělo dlouhého trvání. Po tragických událostech spojených s pohřbem studenta Opletala v Praze v roce 1939, byly zavřeny v celé naší zemi nejprve všechny vysoké školy a následně i mnoho škol středních. Mezi nimi i zlínská. Naše studování tak bylo říšskými úřady ukončeno. Všechny pracovní úlevy, které jsme se studiem zís-

kaly, padly a musely jsme se vrátit do normálního výrobního procesu.

Naše „patronky“ nás jednou zavedly do katolického kroužku. Tam jsme se seznámily s panem doktorem Josefem Hlouchem, pozdějším biskupem. Byl to opravdový znalec mladých duší a svým příkladem působil na naše chování. Přenášel na nás svou důvěru a úctu k Panně Marii. Připravoval nám radostné sváteční chvíle s nádechem romantiky ale i „nebezpečná“, protože takováto shromáždění musela být

nenápadná a tajná a konaná v soukromí. Kroužek nám byl záchranným lanem v období dospívání prožívaném ve velkém městě v době války bez zázemí vlastní rodiny.

(Š. V.)

Poznámka redakce: Prof. ThDr. Josef Hlouch, nar. 1902, zemřel 1972 následujícího dne po ztýráni příslušníky StB. Jeho sekretářem byl Miloslav Vlk. Mons. Hlouch je atorem sbírky duchovních úvah na každý den – Minutěnka.

Rozhovor s biblickou postavou (uhodnete, s kým je dnes veden rozhovor?)

Redaktor: „Hezké dopoledne, můžu s vámi, mladá dámo, vést rozhovor?“

Neznámá: „Ano, budu ráda a posadte se u nás, ať nám nevynesete spaní. A čím jsem si zasloužila, že jste si na mne, pane redaktore, vzpomněl?“

R: „Tím, že jste se stala něčím výjimečnou.“

N: „Myslíte?“

R: „Jistěže myslím, jinak bych za vámi nepřišel.“

N: „Můžu vám uvařit čaj, ať tu jen tak nesedíme na suchu?“

R: „Děkuji.“

N: „Není zač, když už jste za mnou vážil takovou cestu, tak ať máte něco na obědění.“

R: „Ale teď, když dovolíte, zahájíme rozhovor.“

N: „Tak dobře.“

R: „Měla jste příbuzné?“

N: „Ano měla, jenže některé postihlo neštěstí.“

R: „Slyšel jsem, že váš otec mnoho dní po tomto neštěstí truchlil.“

N: „To víte, když se v rodině stane taková

vé neštěstí, tak se holt nemůžete divit, že dlouhou dobu truchlil.“

R: „A váš bratr to zažil?“

N: „Můj bratr to nezažil, neb se narodil až po té tragédii.“

R: „A jeho jméno tomu odpovídalo?“

N: „Ano, jméno mého bratra nebylo příjemné.“

R: „A teď k vám osobně, vy jste dokázala něco, co před vámi žádá žena nedokázala.“

N: „Myslíte?“

R: „Jsem o tom přesvědčen, neb v Bibli o nikom jiném kromě vás není zmínka.“

N: „V tom máte asi pravdu, byť si myslím, že jsem toho až tak moc nedokázala.“

R: „Ale ano, jinak by o tom, co jste dokázala, nebyla v Bibli zmínka.“

N: „Stejně o tom je zmínka pouze v jednom verši.“

R: „To nevadí, hlavně že tam o vás a o tom, co jste dokázala, zmínka je.“

N: „To je fakt, člověk má být skromný.“

R: „Děkuji za čaj a rozhovor.“

N: „Není zač a jsem ráda, že vám můj čaj chutnal.“

(jerkam)

Biblická hádanka tentokrát tuplovaná, když máme prázdninové dvojčíslo

- Jakou zkouškou chtěl Gedeon po Bohu důkaz, že chce skutečně jeho rukou vysvobodit Izraele?
- Kolik měl Gedeon synů a jak se jmenoval ten z nich, který ostatní bratry vyvraždil?

Odpověď na biblickou hádanku z minulého čísla: Nový zákon obsahuje 27 knih a všechny jsou napsány v řečtině.

MODLITBA

Ó Bože, celou tuto noc
zas chránila mě tvoje moc.
Buď za to ctěn a veleben
a prosím tě i tento den.
Ty dobrý, svatý otče můj,
mě hříchu, smrti opatruj.

Myšlenky, slova, skutky své
chci obětovat ke cti tvé.
Maria, máti přemilá,
přimluv se za mně u syna,
jehož nechť chválí každý hlas,
jak nyní, tak po všechem čas.

Humorné vzkazy Bohu z Noci kostelů

Ad jsi mujdu mjalobu v
koho a jehozu kolku a
ad mo mabladce prozobu na
nabodu a ad to je vse v
koho, moe prosim
POCHVAZEN BO PAN JESUS
KRISTUS

KDYBY, USICHNI LIDE BYLI
JAKO NAŠ PAN FARAR, BYL BY
NASVETE DAZ. PREJI SI ABY
USICHNI LIDE BYLI JAKO PAN
FARAR.

VESELÝ

Víte, kolik konzervativců je potřeba k výměně žárovky?
Pět. Jeden ji vymění a čtyři si budou povídat, jak dobrá byla ta stará.

Kolik skutečných mužů je potřeba k výměně žárovky?
Žádný. Skutečný muž se nebojí tmy!

Kolik poslanců je potřeba na výměnu žárovky?
Zásadně nadpoloviční většina. Opozice totiž určitě navrhne šroubovat opačně.

Kolik Skotů je potřeba k výměně žárovky?
Jeden, ale nejprve si pár dní počká, zda se ještě nerozsvítí.

Kolik je potřeba Angličanů na výměnu žárovky?
Tři. Jeden podává čaj před výměnou, druhý mění a třetí podává čaj po výměně.

KNÍŽNÍ OKÉNKO

Louis Bertrand – Krev mučedníků

Louis Bertrand ve svém románu odehrávajícím se v severoafrické Numidii vcelku povedeně vykreslil dva typy věřících, resp. dva postoje věřících tváří v tvář znásilňující politické zvláštnosti. Biskup Cyprián je zastáncem „tvrdé linie“, není ochoten dělat ústupky, smlouvat s nikým a o ničem, nekompromisně odsuzuje jakoukoli dvojí hru. „Duch přímý nesmí přijmouti zla, smířiti se s vítězí nespravedlností, když jeho protest se stává jediným prostředkem k zabránění tomu zlu a k odstranění nespravedlnosti.“ (s. 116) „Jediná podstatná věc, jediná Realita – věříš v ni opravdu, bratře? A věříš-li, jak můžeš žítí zapíraje, třebaš jen rty, to, co jest samým základem tvého života?“ (117) táže se svého přítele Cecilia, poněvadž cítí, že ten již pozbyl onen prvotní zápal konvertity a žije v družném vztahu s okolním světem.

A vskutku. Senátor Cecilius Natalis je klasickým oportunistou, aktivním stoupencem zásady „udržet, co se dá,“ zásady „hlavně přežít, přetrvat“, a pokud možno se se stávajícím systémem nějak srovnat. „Já jsem přesvědčen, že naše životy jsou potřebné k tomu, abychom bojovali proti vzrůstajícímu tmám a barbarství a že se nemáme obětovati než až při nejvyšší nut-

nosti,“ (47) obhajuje před Cypriánem své lavírování podobnou argumentací, jakou používali lidé všech následných epoch – na důležitých místech musí být někdo slušný, kdo dokáže uchovat aspoň špetku dobrého ve všeobecném marasmu. „Mimo to míním, že snášenlivost je lepší než nerozvázná horlivost a že je zavržení hodné každé chování sebe méně vyzývavé...“ (47).

Zároveň jde o vykreslení postojů dobových křesťanů tváří v tvář pronásledování. Možná často žijeme nevědomky v jakési iluzi, že prvotní křesťané jeden jako druhý ochotně podstupovali mučednickou smrt, ale byli to přece lidé jako my, tudíž se slabostmi projevujícími se ústupky, slabostmi či apostazemi. A je jen dobře, že Bertrand v tomto směru prvotní Kristovy vyznavače neidealizuje, ale vykresluje je v nezkráslených barvách. Ostatně, nejsme o nic jiní než oni, kolikrát i my kolabujeme s mocí ve snaze si nezadat a udržet si to své, nicht war?

Osudy obou přátel se spojují a rozpojují, Cecilius se postupně a bolestivě mění, musí protřpět mnoho, než mu bude dáno moci trpět za Krista až do úplného konce. To, že prozrazují konec, nevádí, už z úvo-

du muselo být každému jasné, že to nějak tak dopadne, ostatně jak to v takových knihách dopadá. Přesto stojí za to si to přelouskat, je to spletitější příběh, než jak jsem možná naznačil ve svém komentáři. A proč takový název? Krev mučedníků může být v Bertrandově podání semenem křesťanů nejen tehdy, je-li svědectvím třeba jen pro jejich katany, ale i tehdy, má-li kdo toto svědectví předat svým bližním. Mučednictví hrdě a mužně snášené odpovídá Carlyleovu mottu knihy: „Známkou každého hrdiny všech věků, všech míst a za všech okolností jest, že proniká ke skutečnosti a opírá se o věci a ne o zdání

věcí.“ Zdáním věcí jsou všechny přeludy a chiméry, které brání v pravém poznání, „skutečné barbarství bylo zcela něco jiného než přívětivá dekorace, vytvořená pro zábavu jejich očí“ (154) poznává v zajetí nomádů Birzil. A touto přívětivou dekorací, tímto zdáním věcí je obdařeno vše, co není z Božího Ducha a co od Něj naopak odvádí, vše, co se neopírá o věci, o „jedinou Realitu“ (116).

(L. Bertrand 1866–1941, konvertita ke katolicismu, franc. spisovatel, esejista a historik, autor mj. i románů o sv. Augustinovi či sv. Terezii z Lisieux.)

(Libor Rösner)

OKÉNKO PRO DĚTI

Všem kamarádům
krásné prázdniny plné zážitků se
správnými kamarády.

I – jako INRI

To, že byl Pán Ježíš ukřižován, už víme. A taky víme, že nad jeho hlavou visel nápis INRI. Co to ale znamená? Jsou to první písmena sousloví **Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum** a česky to znamená **Ježíš Nazaretský, král židovský**. Pilát si ale nemyslel, že je Ježíš králem. Nechal tam nápis pověsit jenom proto, aby se Pánu Ježíši posmíval.

Svatí měšice

Cyril a Metoděj... a krahujec

Mezi lidmi se rozšířila legenda o Cyrilovi a jeho krahujci. Skoro všechny děti mají rády zvířátka. Dnes často chováme doma křečky, papoušky a když nám rodiče dovolí, můžeme se doma mazlit i s kočičkou či pejskem. V době Metoděje a Cyrila v 9. století bylo běžné, že chlapci z bohatých rodin jezdili společně i s doprovodem starších na lov a učili se sokolnictví. Každé dítě mělo svého dravce, ptáka, kterého trénovalo. Vyžadovalo to čas a vytrvalost. Cyril měl krahujce, na kterého byl pyšný.

Podle této legendy se na lovu přihodila smutná událost. Když Cyril vypustil krahujce, zvedl se silný vítr a odnesl ho, kdekam. Cyril na něj volal, pískal, a pak se i rozplakal, ale nepomohlo to. Krahujce už nikdo nikdy nespáčil. Po cestě domů byl smutný, měl krahujce moc rád. Doma nechtěl nic jíst a nemohl usnout. Stále na něj myslel. Po dvou dnech marného čekání si uvědomil: „*To bych mohl plakat ještě celý týden, ale stejně se nic nezmění. Krahujec tu byl, teď tu není. Je to stejně jako se všemi*

věcmi, rostlinami, zvířaty i lidmi. Nic tu na světě není na věky věků. Všechno jednou skončí. Už vím, co udělám. Raději budu dělat lidem kolem sebe radost a děkovat Pánu Bohu za všechno, co mi dává každý den.“

Cyril zašel za maminkou a všechno jí to pověděl. Maminka se velice podivila jeho slovům, ale musela mu dát za pravdu. Vzpomněla si na přísloví: „*Pán Bůh dal, Pán Bůh vzal. Jeho jméno buď pochváleno.*“

Každé dítě má doma hračky, některé si tak oblíbilo, že je nechce nikomu půjčit. Jsou jenom jeho. Stejně tak má každé dítě kamarády. Kdyby je ztratil, tak by byl asi také tak smutný jako Cyril, když ztratil krahujce. Možná by také plakal celé dva dny, ale nic by mu to nepomohlo. Je smutné, když o nějakou hračku nebo kamaráda přijdeme, pláceme, jsme smutní, ale to by nemělo trvat dlouho. Jsou jiné hračky a jiné děti, které na nás čekají a můžeme je mít rádi.

Osmisměrka z přírody... kde všechno na tomto obrázku můžeme vidět?

L	A	K	Č	I	Ř	I	J
I	C	S	D	S	K	A	A
K	D	E	T	Á	Á	K	B
Á	A	R	B	R	S	V	L
M	Í	S	O	A	A	A	O
I	D	K	O	Z	R	K	Ň
L	Ý	L	A	V	D	V	A
S	Ď	Ž	Ý	M	E	L	H

JIRÍČKA

SLIMÁK

VOSA

DROZD

HLEMÝŽĎ

SYKORA

KAVKA

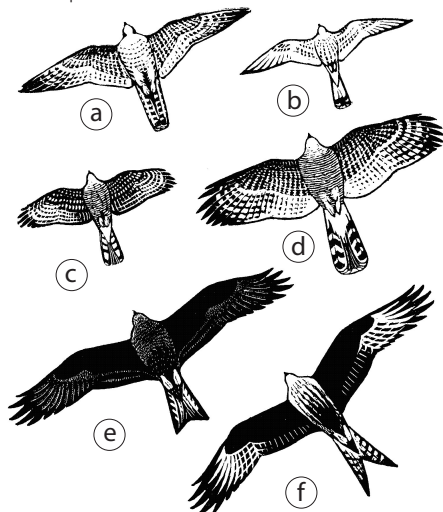
STRAKA

VRABEC

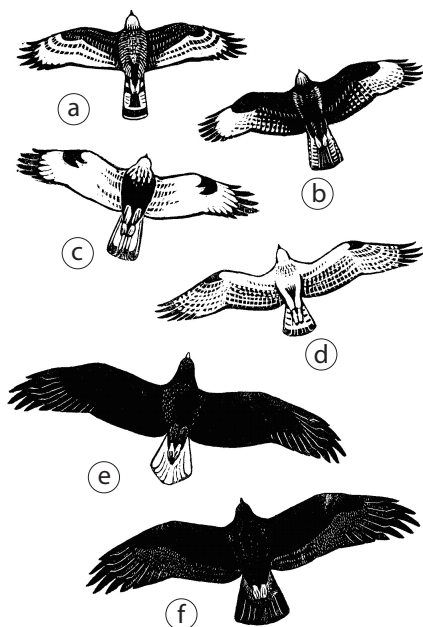
JABLŇ

Dravci v letu

Taky se vám stane, že jste v přírodě a vidíte dravce, ale v dálce v letu ho nedokážete rozeznat? Tady malá pomůcka. Vystříhnete si obrázek a vezmíte s sebou na výlet. Už se nespletete.

a – sokol, b – poštolka,
c – krahujec, d – jestřáb, e f – luňák
a – včelojed, b c – káně, d – orlovec, e f – orel

Vyrobít na dovolené můžete

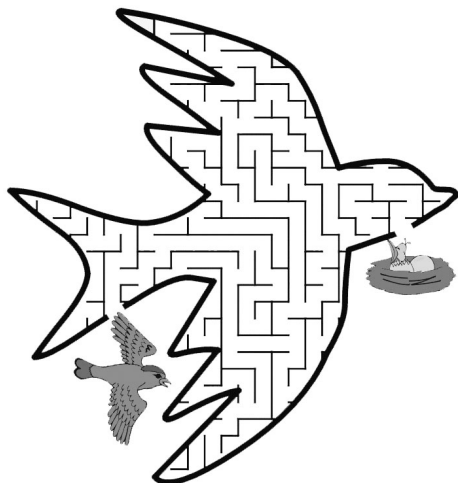
letadýlka z oloupané kukuřice, dřevěných špachtlí.

korálky z drátku, jeřabin, černého bezu, slaměnek... nebo z toho, co najdete na dovolené.

Pomoz ptáčkovi k mláďátkům

Pac a pus, Oskar

(Lenka Volná)

OKÉNKO PRO RODIČE

Kdo se v tom má vyznat

Začátkem letošního června jsme opakovali s vnučkem učivo prvouky pro druhou třídu. Jaká jsou roční období a čím jsou charakteristická. Jedna z otázek byla, jaké bývá počasí na jaře. Klučina se zamyslel, podíval se z okna a spustil: pořád prší, je zima... 😊 Jenže v učebnici to bylo trochu jinak...

P.S. Výjimka potvrzuje pravidlo.

Pane, děkujeme Ti, že jsi nás provázel uplynulým školním rokem a prosíme Tě o příhodné počasí v době prázdnin. Dej, ať si naše děti i jejich rodiče užijí sluníčka a načerpají nové síly. A také Tě prosíme, shlédni na všechny rodiny, které byly letos postiženy povodněmi.

(B. V.)

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

Křesťanství v praxi

Milí čtenáři,
dopředu upozorňuji, že tentokrát jsem pro své zamýšlení nezvolil příliš veselé téma. Jsem však přesvědčen, že je potřeba, aby se křesťané nebáli a stavěli se k nejrůznějším

ším výzvám a problémům dneška čelem. Ostatně, dělal by snad Ježíš, jak ho známe z evangelií, něco jiného?

V naší společnosti, ve které po desítky let komunisté netolerovali jakýkoliv nepoho-

dlný názor, se plíživě, ale přitom veřejně, opět rozšiřuje přízrak netolerance. K jiným politickým názorům, sociálním či etnickým skupinám apod. Jistě, tyto jevy se zde vyskytují od nepaměti, ale nikdy neměly tolik živné půdy v podobě sociálních sítí, elektronické komunikace a dalších mediálních nástrojů. Postačí sotva několik kliknutí myši a stovky či tisíce svých známých, neznámých známých i zcela neznámých můžeme oblažit výplody své mysli a... ohromit je. A pak, ohromeně a s patřičným pocitem dosaženého úspěchu, můžeme sledovat, kolik osob označilo třeba náš příspěvek na Facebooku jako „to se mi líbí“. Ne, nejsem zpátečnický a uznávám všechna pozitiva, která moderní komunikační prostředky přinášejí, vždyť je sám hojně používám. Jsme si však dobře vědomi toho, že mohou být i řádně zlým pánem, podobně jak lidové rčení varuje před ohněm? Z pohodlí našich domovů a křesel nabízíme na virtuálním tržišti také mnoho nezralých, nezdravých a zkažených plodů, které si, ať to chceme či ne, žijí do jisté míry svým vlastním životem.

V posledních měsících a týdnech dostávám do své e-mailové schránky stále větší a větší množství nevyžádané pošty. Mnoho e-mailů má jedno společné: ponížit, zesměšnit či dehonestovat jednotlivce nebo nějakou skupinu osob. Nemám na mysli skutečně vtipné zprávy, kterým se rád zasměji. Mám na mysli zlé a často i nenávistné maily, jejichž cílem jsou mnohdy politici (oprávněnou, ale inteligentní a věcnou kritiku politiků nekritizují) a snad ještě častěji Romové. To, co se může člověk dozvědět např. v souvislosti s nedávným a mediálně známým narozením romských paterčat, nelze označit jinak než jako od-

pornost toho nejhrubšího zrna! Jak nízké, závistivé, podlé a ubohé. Jak smutné a trapné je to, že na rozesílání těchto zpráv se podílejí také křesťané, návštěvníci bohoslužeb, pracovníci charity a další věřící. Neméně odsouzeníhodné je i pouhé tzv. sdílení, nebo jen již zmíněné označení „to se mi líbí“ a další obdobné připojování se. Nebo snad Kristovo učení pro tyto případy neplatí? Či snad Jeho přikázání lásky není pro všechny? Jsme skutečně jiní, lepší než lidé před dvěma tisíci lety? Velmi dobře přijímáme, že Kristus věnoval svou péči a pozornost celníkům a prostitutkám a považujeme to dnes za samozřejmé. Jenže tyto osoby představovaly to, co většina společnosti považovala za svou vlastní spodinu. Ježíš však na celnících a prostitutkách ukázal, že i oni jsou hodni úcty. Dnes již celníci a prostitutky na chvostu oblíbenosti společnosti nejsou, ale jejich místo zaujali kupříkladu již zmínění Romové. Části společnosti odmítání, nesnášení, ale přesto hodni naší úcty a naší lásky. Zpochybníme-li tuto tezi, pak zpochybňujeme celé Kristovo učení. Poukazování na nadstandardní výhody, sociální dávky, které někteří Romové zneužívají, nebo na kriminalitu této skupiny obyvatel neobstojí. Což totéž nevyčítali ve starém Izraeli celníkům? Navíc, čím to je, že z těch jednotlivých případů, které někteří „příspěvatelé“ předkládají do „odborné“ diskuse, implicitně vyznívá, nebo z nich přímo explicitně vychází, že „takoví oni jsou“. Nemáme snad z historie dostatek negativních zkušeností s kolektivní vinou? Prezentace uvedených „podpásových“ zpráv a myšlenek však není jen pouhým osobním hříchem, ale má i svůj de-evangelizační efekt. Vždyť ti, kteří hle-

dají pravdu a hledí k církvi jako ke garantu lidskosti a univerzální lásky, musí být rasistickými a nenávisťnými projevy jejich členů znejistění a odrazování. Za takovým nánosem „bahna“ mohou jen těžko spatřit skutečnou tvář Ježíše z Nazareta.

Až tedy budeme v pokušení přeposlat zprávu, kde bude jako jediné řešení eko-

nomické krize prezentována smrt našich politiků, nebo se nám bude ruka „cukat“, aby odeslala do virtuální informační galaxie zaručenou zprávu o dalších „fintách cikánů“, zkusme obětovat několik vteřin a věnovat je zamyšlení, co by na mém místě udělal Ježíš. Ten, který přijímá každého bez rozdílu...

(Lukáš Volný)

RECEPTÁŘ

Zatím vypadá, že tento rok bude bohatý na úrodu hub. Proto je třeba toho patřičně využít – v kuchyni a uvařit si třeba výtečnou **houbovou polévku**.

Ingredience:

2–3 hrsti hub, 2 brambory, cibule, mrkev, petržel, celer, sůl, pepř, nové koření, bobkový list, majoránka, olej, kostka slepičího nebo zeleninového bujónu

Postup:

Do hrnce dáme trošku oleje, na rozpálený olej vsypeme nadrobno pokrájenou cibuli, kousek mrkve, petržele a celeru (postrouhané nebo nadrobno pokrájené) a společně osmahneme. Přidáme houby a ještě chvíli

společně smažíme. Pak přilijeme studenou vodu, osolíme, přidáme 4 kuličky nového koření, 2–3 bobkové listy, brambory a zbytek kořenové zeleniny – vše pokrájené na kousky, a společně vaříme 15–20 minut. Podle potřeby a chuti můžeme přidat bujón (není nutný). Před koncem varu opepříme, přidáme majoránku, případně dosolíme. Před servírováním nezapomeneme vylovit z polévky nové koření a bobkové listy 😊

Název biblické postavy z Rozhovoru s... z minulého čísla je Achjó (např. 2. Samuelova 6, 3)

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice, V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: +420 596 964 942
http://trebovicka.farnost.cz, http://www.facebook.com/trebovicka.farnost

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: Dalibor Vitásek, e-mail: dali.vita@gmail.com

Náklady na výrobu a tisk jsou 10 Kč

Uzávěrka příštího čísla je 15. 8. 2013